

قه لآ قه لآی "خان" ه عوسمانی چ حه قیکیان به سه ره وه هه یه ×؟

ئه گه ره هه ره پهندی پهندی کمان باتی

ئیمهش ئه چینه ریزه ی ولاتی "پیره میرد 1867 - 1950"

سیروان کاروانی

چهند به رابردووی شکستخواردووی بزوتنه وه کوردییه کانی یهک له دوا ی یهکی کورد ده سووتیم و له ناخدا وه کوو شه م ده تویمه وه، ئه وه ندهش به ههستی دلسۆزانه و چه له نگه و چاپۆکی به شداربووانی خه لکی کورد له وه سه ره لدانانه به ههستی سازگار و دلۆقانی خویانه وه، خۆشحالم. من لیره دا سه رنج بۆ ئه و کۆمه له خه لکانه راده کیشم که به گیانیکی له خۆبووردووی و ههستیکی بۆ سنوور خاوینه وه و به ئاره زووی خویان بوونه به سووته مهنی گهرم کردنی شۆرشه مافخوازه کانی کورد و، له پیناوی بره ویشدا خۆشه ویستترین سامانی خویان له ژیان که سه ری خویانه، بۆ سه رفرازی به و رێگایه به خشیوه.

هه رچه نده گه لی کورد نسکۆ له دوا ی نسکۆی بینیه و زۆریک له ترۆپکی سه ره لدانه کانی به ئاسانی ده ست دوژمن که وتوونه و دوژمنانیش به هه وه سی خویان مامه له یان له گه ل کردوون و دوا یهش له قه نارهیان داون، به لام تا ئیستا هه یچ کام له وانه نه بوونه به پهندی و رسته یهک دوو رسته له لاپه ره کانی پهندی پشینیان پر بکه نه وه، واته له و رابووردووه دوو روودریژه و کاتی مه ترسی هه لوه سته یهک بکری. هه یچ کامیک له بزوتنه وه کوردییه کان نه بووه، که به ماوه یهکی که م پاش ئاشکرا بوون و که وتنه ناو کۆری خه با ته وه، جه ماوه ریکی زۆری کورد له ده وریدا کۆ نه بوویته وه و به گیان و به دل نه یان پاراستبۆ، که چی له کاتی هیز و ده سه لاتی هه ره زۆریان و گرسه ندی ئاگری بزوتنه وه کان و له و کاتانه شدا که داگری که ران بۆن کپوزی جه سته ی خویان کردووه، توانیویانه به ده ست به سه ردا گرتن و له ناو بردنی ترۆپکی سه ره لدانه کان، ئاگری شۆرشه کان دابمرکینه وه. دیاره ئه مهش چه ندىن هۆکاری خۆی هه یه و ئه وه شی له هه مووان زه قتره، برابوونی گه لی کورد تیکرا به دوژمنانی و، کۆنترۆل نه کردنی جله وی شۆرش و بزوتنه وه کان له لایه ن ترۆپکی سه ره لدانه کانه وه یه.

له سه ره تا وه، که سه ره لدان و بزوتنه وه کوردییه کان وهک خونه ده پشکوین و وه کوو لاو لاو پهل ده هاوین، دوژمنانی کورد گرنگیه کی ئه وتویان پێ ناده ن و خویانی لێ گیل ده که ن. کاتی که سه ره لدانه کان ده گه نه ئاستی شۆرش کردن و ترس ده خه نه ناو دلی نه یارانه وه، دوژمنان خۆی لێ هه لده که ن و له ماوه یه کدا گه وره کلپه ی ئه و ئاگره داده مرکینه وه، به مهش زیانه گه وره که ی ته نها بۆ کۆمه لی کورده واری کورد ده بۆ. کورد چاوترس/چاوشکین، بۆ هیوا و به جۆریک له ژیان دوورده که ویتته وه. جیی داخه، هه ر کاتیکیش داگری که ران داوای دانوسان و گفتوگۆیان له سه رکرده ی شۆرشه کورده کان کردبۆ، که م و زۆر سه رکه وتنیان وه ده ست هینا وه. هه ر هه یچ نه بۆ، له ماوه ی دانوساندنه که دا، توانیویانه له ئیراده ی پشیمه رگه و ناخی شورشه کان بگه ن. هه ر له و ماوه یه شدا، توانیویانه وا له پشیمه رگه و خه لکه که ی بکه ن، به لانی که م هه ندی که له شۆرشکردن ساردیان بکه نه وه. هه ر له سه ره لدانى ئه بدولره حمان پاشای بابان له سالى 1806 - 1808 ی ز، سه ره لدانى ئه حمه دپاشای بابان 1812، سه ره لدانى کورده کانی بایه زید و وان که پالی دا به کورده کانی رۆژه لاتیشه وه 1815 - 1818 و سه ره لدانى زازای کورد له سیواس 1820 ی ز- یه وه تا ئه م ده وروبه ره به ختی کورد هه ر پوو له لیژی بووه. ئه وه ی کۆمه لگا که مان پشیمه بینویه، ئیمهش هه مان شتمان به چاوی خۆمان بینی و کۆ ده لێ پاش ئیمهش نایبینن.

خۆشبهختانه له سایه‌ی هه‌ندیک ئالوگۆری سهرتاسه‌ری کۆمه‌لگای مرۆفایه‌تی ئه‌مرۆ، کوردیش زیاتر خۆی گرتووه و وا به ئاسانی سه‌رکوت ناکرێ. ئه‌مه ته‌نها شتی‌که که بتوانی جیی سه‌رنج و خۆشحالیمان بی.

ئه‌گه‌ر مرۆف سه‌رنجیک بدا، ده‌بینی لایه‌ره خویناوییه‌کانی میژووی ئیمپراتۆریه‌تی شکسته‌خواردووی عوسمانی په‌له‌یه‌کی په‌شه به هه‌نیی په‌یره‌وانی ئه‌و لایه‌نانه‌ی بیره په‌گه‌ز په‌رستییه‌ی به خه‌یال پلاوییه‌وه تا ئیستا درێژه‌ی پی ده‌ده‌ن.

په‌نگبێ میژووی کهم له گه‌لانی جیهان هه‌بی به ئه‌ندازه‌ی میژووی تورکان به خوینی نه‌ته‌وه‌کانی دی چنگ سوور بووی و هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ش کهم گه‌ل هه‌بی به ئه‌ندازه‌ی تورکان که شانازی به رابووردووی له‌ده‌ست چووی خۆیانه‌وه بکه‌ن.

سه‌رکه‌وتنی تورکان و زال بوونیان به‌سه‌ر هه‌ریمه‌کانی میسۆبۆتامیا و ده‌ورو به‌ره‌که‌ی، بیجگه له بی به‌زه‌یی و هه‌ستی داپلۆسینه‌رانه‌یان که ده‌کرێ به هیزی دار، هیزی ئاگر و هیزی ئاسن نازده بکرێ، به شیوه‌یه‌کی ده‌ره‌کی ده‌گه‌په‌ته‌وه بو دوو هۆکار و نابێ ئه‌وه‌ش له یاد بکرێ، که لایه‌نی تریش هه‌ن هه‌ر له رۆژه‌لاتی ناوه‌راسته‌دا، له‌م که‌ش و هه‌وایه بیبه‌ش نه‌بوونه و له سایه‌ی قه‌وپه‌ره‌وه بوونی خۆیان له مه‌یدانی به‌ره‌نگاری بوونه‌وه‌دا سه‌لملندووه. هۆکاری په‌که‌م دوینده‌یی تورکان له ئاست گه‌لانی تری ناوچه‌که و هۆکاری دووه‌م هاتنی ئایینی ئیسلام و قۆسته‌وه‌ی له لایه‌ن تورکه‌کانه‌وه بووه.

ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندیی به گه‌لی کورده‌وه هه‌یه و کیشه‌که ده‌روژینی، ئه‌وه‌یه که تورکه‌کان هه‌میشه له پال هیزی چه‌که‌وه هیزی ئایینیان به‌رانبه‌ر به بزوتنه‌وه کورديه‌کان به‌کار هیناوه و، هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ش توانیویانه خۆیان بگه‌یه‌ننه ته‌مه‌لی دیواره هه‌ره پته‌وه‌کانی ئه‌و بزوتنه‌وانه. بو ئه‌م بۆچونه و سه‌باره‌ت به گه‌لی کورد ده‌کرێ نموونه‌ی مه‌لای خه‌تی بۆ هه‌لته‌کاندن پاشایه‌تییه‌که‌ی "میرمه‌مه‌دی په‌واندوژ/پاشای کۆره" و ده‌یانی تری له‌و شیوه‌یه له باکووری کوردستان به‌ئینینه‌وه.

937 ساڵ له‌مه‌وپێش، ئه‌حمه‌د پاشای عوسمانی به‌خۆیی و له‌شکره‌که‌یی و هیندی‌ک کوردی خۆفرۆشه‌وه خۆی خزانه‌د ولاتی "بتلیس" هه‌وه و فه‌رمانه‌ره‌وايه‌که‌ی "عه‌بدال خان" ی پایه‌به‌رزی بتلیس-ی له‌به‌ین برد، به‌لام هیشتا کورده‌کانی ناو قه‌لای "بتلیس" سه‌ره‌پای پی لێ گرتن و پچراندی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل هیزه‌کانی تریان و به‌ره‌ی شه‌ر. ده‌یانگوت: "قه‌لای قه‌لای خان-ه عوسمانی چ هه‌قیکیان به‌سه‌ره‌وه هه‌یه؟" له دونیای ئه‌مرۆشدا، پاشماوه‌ی پاشاکانی عوسمانی بی گوی دانه هه‌چ یاسایه‌کی نیونه‌ته‌وه‌یی و مافی مرۆف و سنووری ده‌سته‌لات، ده‌یانه‌وی به‌میشکی 1065 بیره‌که‌نه‌وه و ده‌میک لایه‌کی قه‌برسه‌ داده‌به‌رن و په‌کله‌یه‌نه حوکومه‌تی‌ک قه‌وت ده‌که‌نه‌وه و به‌و شیوه‌یه ره‌فتاری له‌گه‌ل بکه‌ن و له لایه‌کی تریش ده‌یانه‌وی قه‌پیک له خوارووی کوردستان بگرن و که‌رکووک و مووسل-یان به هیزی چه‌ک ده‌وی. ئه‌مرۆش کورد ده‌لی:

"که‌رکووک که‌رکووک کوردستان-ه تورک چ هه‌قیکیان به‌سه‌ره‌وه‌یه؟" پرسیار ئه‌وه‌یه ئایا میژوو به‌ره‌و پاش ده‌کشیته‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی تورکه‌کان بی‌ی لێ ده‌که‌نه‌وه، یاخود ئه‌مرۆ 937 ساڵ به‌سه‌ر ئه‌و جوهره ده‌سته‌لاتی بیه‌رن و سووتانی مرۆفه به‌سه‌ر چووه؟

لێره‌دا، کورته‌یه‌ک له‌سه‌ر "خان" ده‌سته‌لاتداریتییه‌که‌ی و "بتلیس" دینینه‌ پێشه‌وه:

"عه‌بدال خان"

"خان" ی پایه‌به‌رز خاوه‌نی چوارده‌ کوری زیهره‌ک و وریا بووه و ناوی هیندیکیان "زیادین"، "به‌دره‌دین"، "نوروده‌هر"، "شه‌ره‌ف"، "ئیسماعیل"، "شه‌مه‌دین"، "شه‌مه‌دین"، "حه‌سه‌ن"، "حوسین" و ئه‌وانی تریش.

تا ئه‌و کاته‌ش که هیزی عوسمانی "عه‌بدال خان" یان به‌دۆست و لایه‌نگری خۆیان ده‌زانی، له هه‌چ قه‌رینه‌یه‌که‌وه په‌روپاگه‌نده‌ی خراپیان دژ نه‌ده‌کرد و به‌لکو به‌په‌چه‌وانه‌وه پاشای عوسمانی هه‌ولی ده‌دا سنووری ده‌سه‌لاتدارییه‌که‌ی "عه‌بدال خان" به‌رینته‌ر بکات، چونکه به هیزی مه‌چه‌کی خۆی ده‌زانی، به‌لام ئه‌و ده‌مه‌ی بۆیان ده‌رکه‌وت که "خان"

شتیکی تر له میښکیدایه و ئه ویش له لای خویه وه مه بهستی به کارهینانی عوسمانییه کانی هه بووه بۆ قازانجی خۆی و گه له که ی و، هه ر به و شیوه یه ش خۆی له پاشایانی عوسمانی که متر نه نرخاندووه، ئیتر که وتنه هیرش کۆکردنه وه و په لاماردان به مه بهستی له بهین بردنی هیزه که ی خان و سه رنگون کردنی ده سه لاتدارییه که ی، بیانوووشیان بۆ ئه م په لاماردانه هه ر ئه وه بوو، که خان دژی ئایینی ئیسلام وه ستاوه و موسولمان نییه و بیروکه ی کافریتی به سه ر موسولماناندا بلاوده کاته وه.

"عبدال خان" و ئاستی پۆشنبری

له بواری ویزه و کاری پۆشنبریدا، خان پیاویکی بیرتیژ و لیزان بووه. ئه ولیا چه له بی ده نووسی: (له بهرگ تیگرتنی کتیب، وینه کیشان، خه ت خۆشیدا ده ستیکی بالای هه بووه. له شاعیریدا شیعره کانی هاوتای شیعری (حاله تی عه زمی زاده) ن، ئه وهنده زانایه کتیبی عه ره بی به دهسته وه ده گری و جیی تیدایه به فارسی ده یلیته وه، له تورکی و فارسیدا خاوه ن به هره یه 1). به و شیوه یه له بواری هونه ریشدا مه قامی باشی چریوه.

"عبدال خان" له یووی زانسته وه

له و سه رده مه ی عبدال خان، "خان" ی به دلایس بووه، هه ژاری و زه بوونی بالی به سه ر هه ریمه کاندا کیشاوه و جۆره ها نه خۆشیی لئ که وتۆته وه و خه لک ئازاریان پیوه کیشاوه. خان که پیاویکی هۆشیار و به مه زنده و به هزر بووه، په ی به په شیوی و ده رده داریی خه لکه که ی بردووه و هه ر له م میانه شدا ده ستی بۆ کار و پیشه ی له جۆری پزشکی، به یتاری و برینپیچی بردووه و تا یاده یه کی زۆر تیددا سه رکه وتوو بووه. وه کوو ده لئین پیر و په ککه وته ی 80 ساله یان تلیاک کیشی مالویران هاوتونه ته لای و ده رمانیانی کردوون و خستوویانییه تیه گه رماوه وه هه تا چاکیان کردوونه ته وه، نیوه مردووه کان زیندوو بوونه ته وه و گۆراون به پیاویکی دیکه ی یومه ت سوور و گورجوگۆل. له برینکاریدا ده ستیکی بالای هه بووه و زۆر برینی گه وره و کیم لئ هاوتوی پچاوه ته وه و ساریژی کردووه ته وه. هه روه ها له خان ده گێرینه وه که ئه وانه ی سه رسمیان ده دا و یان له به رزایی ده که وتنه خواره وه و لاقیان شکاوه یاخود له جی چووه، هه ر که خان ده ستی پیمان گه یشتوو به حه وت پۆژ خستوونه تیه وه سه ر پئ و جاریکی تر به لاقه کانی خۆیان پۆشتوون. جاریکیان، خان، له پشپیرکییه کدا له به رزاییه ک ده که ویتته خواره وه و لاقیکی ده شکئ، له و ده مه دا خان لاقی خۆی ده رمان ده کا و ده یگریته وه و پاشی سئ پۆژ دیتته وه دیوه خان و داده نیشئ. خه لکه که له خۆشیاندا چه ند هه زار قوربانی سه ر ده بپن و خیری بۆ ده که ن.

جگه له مانه، خان به ده ستی خۆی پیاویکی زۆر به جهرگ و چاونه ترس بووه و له مه یدانی سوارچاکیدا وینه ی که م بووه، هه روه ها یاوکه ر و سه گوانیکی بئ هاوتای ئه و سه رده مه ش بووه و هه ر له مالله که ی خۆیدا چه ند بوزدووغان، چاقر، باله بان، زه غنوس، شه هین، سیفئ، سونقور، تویفورکه، قرقل، قرچینا، قه ره قووش، ئاتماجه و قه ره کووک که مه لی یاوین، مالیی کردوون. وه کوو ده گێرینه وه له دۆله کانی بتلیسدا، هه موو سال جاریک یاوکه وه کراوه. له یه کیک له و پۆژاندا به ده فته ر حه فتا هه زار که و یاو کراوه و شیوه ی ئه م یاو هه ش له سه ر فه رمانی خان به م جۆه بووه: بۆ ماوه ی سئ پۆژ کورده کان کئو و دۆله کان ده ته قیننه وه، بالنده و گیانله به ره کان به ره و لای یاوگه کان دنه ده دن. له پۆژی سییه مدا خان و پیاوه کانی و خه لکی تریش ده ست به یاو ده که ن و به لانی که مه وه چه ند سه د هه زار که و و مه ل یاو ده که ن. له و پۆژه وه هه تا سئ مانگ که و ده فرۆشرئ و ئیتر خه لک گۆشتی مه ر و به رخیان بۆ ناخوری. خان بۆ ئه م جۆره یاو و شایی و میهره جانه وه کوو مه نوچیهر وایه و ماندوو بوون نازانئ. ئه گه ر بالنده یاوکه ره کانی یه کیان بکه وئ یان بریندار ببن، خۆی داده به زئ و تیماری ده کا و ده ست ده کاته وه به یاو، هی وایان تیدا ده بئ که سه ره تیر به ر زگی ده که وئ یان بالی ده شکئ یان دندووکی ئازاری پئ ده گات، چۆنی پئویست بکات له و جۆره ده رمانی ده کات و چاک ده بیته وه. ئه گه ر

بکهون و جیگاکانیان خوینیان تیدا بزئ، ئهوا ئه و جیگایه دوو جار به سرکه ده شوا، وردهی قیومچی و دهنکه کۆله کهی سهراوی پیکه وه ده کوتئ و له گه ل گای سیغیر ده شیلئ و له سه ر نازاردراوه کهی داده ئئ. هه ر خوینئکی پیسی تیدا بی له یه ک شوین خری ده بیته وه، ئه و کاته به گوێزان که میکی بریندار ده کات و ئه و خوینه پیسه دیته ده ره وه و پاشان چاک ده بیته وه. ئه مه یه کیکه له ئه زمونه کانی خان له بواری کاری چاککردنه وه و پزیشکیدا. هه ر به و شیوه یه له ده رمان کردنی چاو و چاوئیشه شدا، خان شاره زایی باشی هه بووه و کاری سه رکه و تووانه ی به ئه نجام گه یاندووه. له کاری خانوو دروست کردنیشدا هه ر به و شیوه یه شاره زایی ته واوی هه بووه و ته نانه ت زۆریه ی شوینه کانی سه را خۆی نه خشه که ی بۆ کیشاوه. ده لئین ئه و شیره ی خان به ده ستی خۆی دروستی کردووه، قه ت ده می له هه لگه رانه وه نه هاتووه.

"عه بدال خان"، پشتیوانه کانی و دواپیه اتنی ده سه ته لاتداریتیه که ی

"عه بدال خان"، خانی پایه به رزی "بتلیس" بووه و عه شیره ته که ی رۆژه کی-یان پی گوتوونه. "خان" خۆی پیاویکی وریا و چاپوک بووه له هه موو بواره کاندا، جگه له سه رکه و تووی له پووی هه لسوکه وتی کۆمه لایه تیه وه و مامه له کردن له گه ل خه لکه که ی خۆی، که تا یاده یه کی به رز توانیوه به گیانیکی خۆشه ویستی و لاواندنه وه په ره رده یان بکات، که له ناویاندا هه بوونه به گیان و به دل له پیناوی خاندا بوونه و سه ر و مالیان له پتی سه لامه تی خان داناوه. ده گێرپه وه: (کاتیک خان نیوانی له گه ل مه لیک ئه حمه د پاشای عوسمانی تیک ده چی. پاشای عوسمانی هیرشیک به ربلاو و مه زن ده کاته سه ر خان و هیزه که یی به مه به ستی ته فروتوناکردن. له ئه نجامی هیرشه که دا، پاشای عوسمانی ده ستوور ده دا ده وری ئه و ناوچانه بگرن که سه ر به خان-ن و دوا به دوا ی ئه وه شه ر ده ست پی ده کات. له به ر درێژه کیشانی شه ره که، خه لکه که ی خان که رینگای هاتوچۆیان له گه ل ناوچه کانی تردا لی گیراوه، ورده ورده بی نازوقه و پۆشاک ده بن و ئه مه ش ده بیته هۆی توره بوون و زیاتر گرسه ندنی خه لکه که به رانه به هیزه کانی عوسمانی. له و کاته دا، یه ک له سه رکرده ی مه فره زه کانی خان به 20 سواره وه به شیوه یه کی پشیمه رگه یی و له خۆبوردووی به ره و ناوجه رگه ی هیزه کانی عوسمانی مل ده نین و ده یانه وی هه ر له ویدا مه لیک ئه حمه د پاشا بکوژن و خانی پایه دار سه ریلندتر بکه ن. ئه و ده م سواره کان ده گه نه ده وره به ری چادره که ی مه لیک ئه حمه د پاشا و له سه ربازه کانی پرسپاری ده که ن، ئه وانیش هه ست به مه ده که ن و به هه له که سیکی تریان پی نیشان ده دن و له ویدا ده بیته شه ریکی ده سه ته وه یه خه و کوشتاریکی زۆر ده که ن و سواره کانی خانی هه موو تیا ده چن). کاتیک شه ری داسه پاوی ئه حمه د پاشا به سه ر "خان" ی پایه به رزی بتلیس-دا، له ئه نجامی خۆفروشی هیندیک له سه ره ک هۆزه کورده کان، به سه رکه و تووی کۆتایی دی، قه لای پته وی بتلیس هیشتا له ژیر فه رمانره وایی پیاوانی "خان" دا ده مینیتته وه و به چه له نگی پاریزگاری لی ده که ن. که هیندیک له سه رلیشیاوان و سه ره ک هۆز و خۆفروشی تری کورد خۆ ده خزیننه پال له شکری دوژمنه وه، ئه حمه د پاشای عوسمانیش له شکریکی زۆر و پر چه ک ده نیریتته سه ر پیاوانی ناو قه لای بتلیس و داوا ی به ده سه ته وه دانی قه لایان لی ده که ن به مه به ستی تالان کردن و کیشانه وه ی خواره مه نییه کانی ناوی و دابه شکردنی به سه ر له شکری عوسمانیدا، له و ده مه ش پیاوه نازاکانی ناو قه لای به م شیوه یه وه لامیان ده ده نه وه: "قه لای قه لای خان-ه عوسمانی چه قیکیان به سه ره وه هه یه؟" هه لبه ته ئه مه ش هه ر له به ر خۆفروشان زۆری نه خایاند و قه لای و هه موو که ره سه ته و خواره مه نی و ته واوی سامانه کانی ناوی به پیی فرمانی پاشای عوسمانی حه لال کرا و دیله کانی شش یه که یه که سه ربهران.

له ته واوی شه ره که ی له شکری پاشای عوسمانی له گه ل "خان" ی بتلیس له 1065 دا، سه رجه م زیانه کانی سوپای خانی بتلیس 1065 که س بووه و له شکری عوسمانیش گوایه 900 که سیان لی کوزراوه.

× وته ی پیاوانی ناو قه لای بتلیس-ه.

سه رچاوه: (1) ئه ولیا چه له بی، کورد له میژووی دراوسێکانیدا.